

82 (266). ԱՇԽԱՐ ԴԱՌԸՆ ՉԸՐ ԷՂԵԻ

Շատ դատող ու բանող մշակ մե կերթա մըտ հիկար իմաստուն:
— Ես,— կըսե,— ցերեկ կը մթընցում, գիշեր կը լուսցում,
քրտինք կը թափիմ, հմա իմ տերն ըսկի՛ բանի տեղ չը դնե:
— Է՛,— կըսե իմաստուն,— մարդու բախտն օր ուր արժընի-
քով էղներ, ամեկ մարդ կը գտներ ուր տեղ, աշխար լե էս խղեր
դա՛ռն չըր է՛ղնի:

